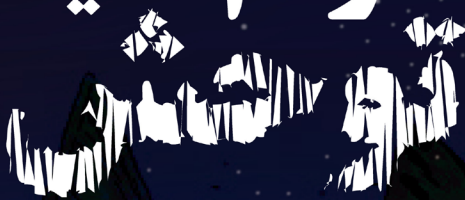

مردم علیه

۱۸۷ امضا علیه تک روایت

ایران
دانشجویان
نشریات

صاحب امتیاز: نشریات دانشجویان ایران

مدیرمسئول و سردبیر: فرزندان ایران

الله الرحمن الرحيم

شهدای دانشجو

جنایت‌تروریست‌های صهیونی-آمریکایی

فهرست مقالات

۴ دانشگاه را به قاب‌های آماده تقلیل ندهید

۶ دوراهی تمدن‌سازی یا درخودماندگی؛ انتخاب با جنبش دانشجویی ست

۸ رسانه، روایت و وحدت؛ چگونه تصویر ایران مخدوش شد؟

۱۰ خدای این سالها همان خدای دهه ۶۰ است

۱۴ قتل‌عام اعتراضات، ذبح مردم‌سالاری

۱۶ گفتمان وحدت؛ از تقلیل تا بازتعریف در بزنگاه امروز

۱۸ نخستین قربانی فروریختن وحدت

نشریات دانشجویان ایران

پایگاه اینترنتی: www.stumag.ir

نشانی پیام‌رسان ایتا: @stumag_iran

نشانی پیام‌رسان تلگرام: @stumag_ir

نشانی شبکه اجتماعی اینستاگرام: @Stumag_ir

صاحب امتیاز: نشریات دانشجویان ایران

مدیر مسئول و سردبیر: فرزندان ایران

طراح جلد: فدایی میهن

صفحه آرایی: سرباز ولی

دانشگاه را به قاب‌های آماده تقلیل ندهید

دانشگاه؛ آخرین سنگر پیچیدگی واقعیت

چیدمان چهره‌ها و جمله‌ی پایانی، همه در حال گفتن چیزی هستند. این‌ها انتخاب‌های بی‌اهمیت گرافیکی نیستند؛ این‌ها **سیاست** فرم‌اند. فرمی که به‌جای دعوت به فکر، **راه احساس** را کوتاه می‌کند و هر صدای دیگری را پیشاپیش در **موضع دفاعی** قرار می‌دهد. وقتی قاب از پیش بسته شد، محتوا دیگر شانس دیده‌شدن ندارد.

ما انکار رنج نمی‌کنیم؛ اما با **مصادره‌ی رنج** طرفیم. با استفاده از فقدان به‌عنوان ابزار اقناع. با این‌که **جان انسان‌ها** به عنصر طراحی تقلیل داده شوند تا نتیجه‌ای از پیش تعیین‌شده تثبیت شود. این مسیر، اگرچه پرصداست، اما **مسئولانه** نیست؛ و نشریه‌ای که مسئولیت را کنار بگذارد، هرچقدر هم دیده شود، از **شان دانشگاهی** فاصله گرفته است.

خطر اصلی این رویکرد، در یک شماره یا یک موج رسانه‌ای خلاصه نمی‌شود. خطر، **تربیت مخاطبی** است که به دیدن تصویر عادت می‌کند و از خواندن تحلیل خسته می‌شود. مخاطبی که یاد می‌گیرد **سرعت را به‌جای دقت** ترجیح دهد و **هم‌صدایی** را به‌جای **فهم**. این همان نقطه‌ای است که **دانشگاه از نهاد اندیشه به میدان رقابتِ روایت‌های آماده سقوط می‌کند**.

ما، به‌عنوان جمعی از نشریات دانشجویی، بر یک اصل روشن ایستاده‌ایم:

ما از **موضع دانشگاه** حرف می‌زنیم؛ از جایی که قرار است **عقلانیت، حتی در سخت‌ترین و ملتهب‌ترین لحظات، عقب ننشیند**. دانشگاه نه محل صدور حکم‌های فوری است و نه کارگاه تولید احساسات جمعی. اگر قرار باشد دانشگاه به قاب‌های آماده بسنده کند، دیگر نامش دانشگاه نیست؛ تبدیل می‌شود به سکوی بازنشر.

مسئله‌ای که امروز با آن مواجه هستیم، یک متن یا یک طراحی خاص نیست. مسئله، یک منطق رسانه‌ای است؛ منطقی که می‌کوشد جای تحلیل را با تصویر پر کند، جای پرسش را با قطعیت، و جای مسئولیت را با اثرگذاری. در این منطق، مخاطب قرار نیست بفهمد؛ قرار است **هم‌سو** شود. قرار است پیش از آن‌که بداند، **موضع** بگیرد. این جا دقیقاً همان نقطه‌ای است که باید ایستاد.

دانشگاه اگر معنایی دارد، به‌خاطر همین **ایستادن‌هاست**. به‌خاطر **مقاومت در برابر ساده‌سازی واقعیت**. به‌خاطر نپذیرفتن این فرض خطرناک که وقتی فضا احساسی است، دقت مزاحم است. ما با این فرض مسئله داریم؛ چون نتیجه‌اش روشن است: **حذف فاصله‌ی انتقادی مخاطب و تبدیل نشریه‌ی دانشجویی به ابزار اقناع**.

فرم، در این میان **بی‌طرف** نیست. رنگ، فونت،

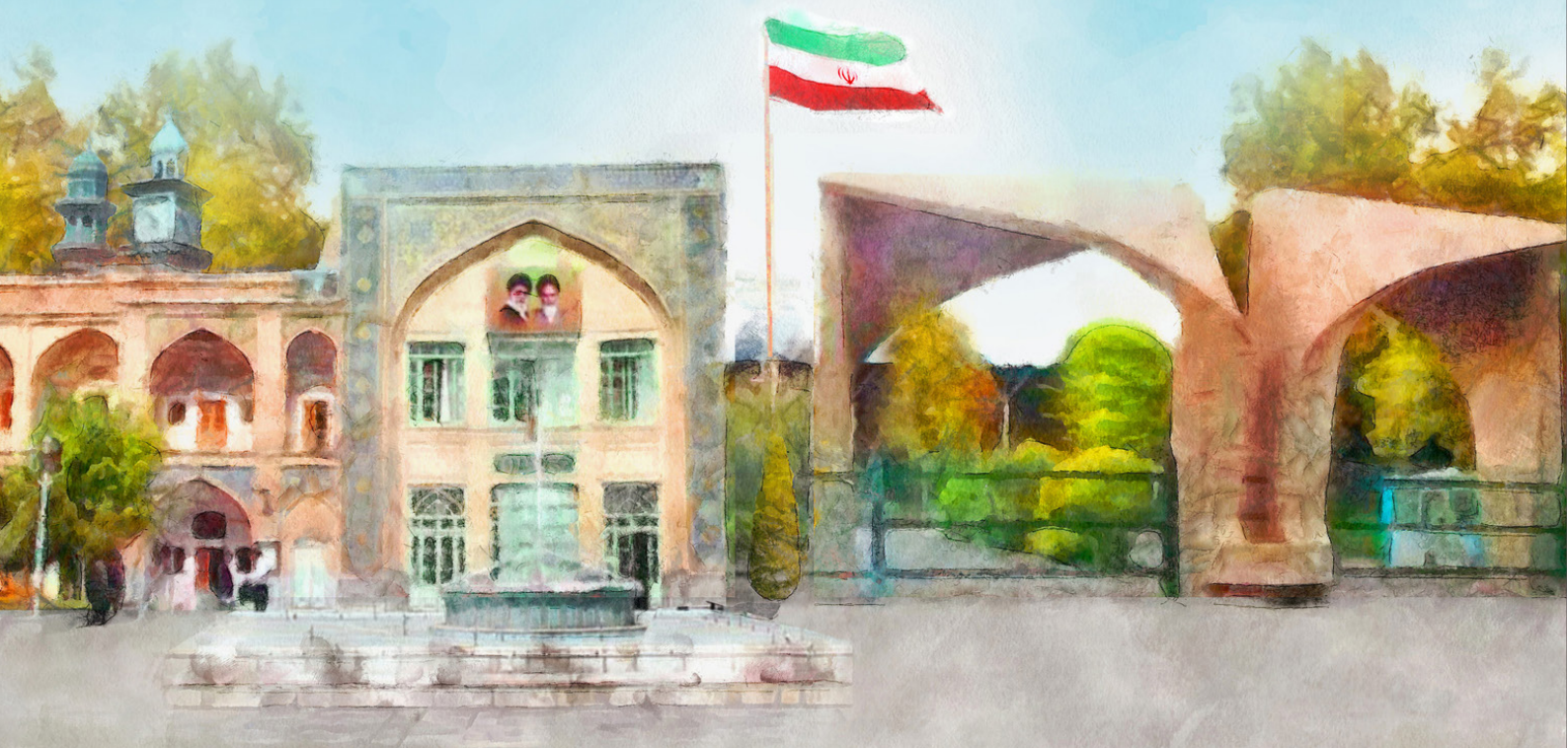
مسئولیت اجتماعی یعنی وفاداری به عقلانیت، حتی وقتی هزینه دارد. یعنی **حفظ پیچیدگی واقعیت**، حتی وقتی ساده سازی جذاب تر است. یعنی **ایستادن مقابل منطق** اثر به هر قیمت.

این متن، **پاسخ** به یک تصویر نیست؛ پاسخ به **ذهنیتی** است که می خواهد **دانشگاه را از درون خالی** کند. ذهنیتی که اگر امروز به آن «نه» گفته نشود، فردا **هر نقدی را با برچسب، هر پرسشی را با اتهام، و هر تحلیل متفاوتی را با حذف جواب** می دهد.

ما این جا ایستاده ایم تا یادآوری کنیم:

دانشگاه هنوز **جای فکر** است. **نشریه** هنوز **مسئول** است و هیچ کس حق ندارد **عقلانیت** را **قربانی** قاب کند. اگر قرار است چیزی مشترک باشد، این باید مشترک باشد: **مسئولیت، دقت، شجاعت ایستادن مقابل ساده سازی**.

و اگر این خط را نگیریم، اگر این جا توقف نکنیم، فردا دیگر چیزی برای دفاع باقی نمی ماند؛ جز **پوسترهایی پررنگ بر دیوار دانشگاهی که فروخته شده** است. ادامه ی این نشریه را بخوانید؛ پیش از آن که **نوبت به سکوت** برسد.

مقدس و پس از آن، حضوری آگاهانه و تأثیرگذار داشته و همواره جزئی جدایی‌ناپذیر از پیش‌قراولان بیداری و مطالبه‌گری در چارچوب ارزش‌های انقلابی بوده است، همواره و این بار نیز باید میان‌داری کرده و ضمن این پیش‌قراولی، در چارچوب وفاداری به آرمان‌های انقلاب و حفظ تمامیت ارضی و وطنمان ایران و نظام مقدس جمهوری اسلامی ایران ماندن این مسائل و جلوگیری از سوءاستفاده خارجی پاسداری نماید.

این سرمایه اجتماعی اکنون نیز می‌تواند به میدان آمده و با درک صحیح از شرایط، نقش واسطه‌گری آگاهانه بین مردم و مسئولین را ایفا کند. **جنبش دانشجویی همان قدر که باید پیشگام دفاع سینه‌سپر از نظام اسلامی باشد، باید پیشگام نقد سازنده به نظام اسلامی نیز بشود** و نقد وضعیت موجود، زمانی سازنده و در چارچوب نظام تعریف می‌شود که چند ویژگی کلیدی داشته باشد؛

اولاً با هدف بهبود وضعیت و تقویت نظام صورت گیرد، نه تخریب و ایجاد یأس.

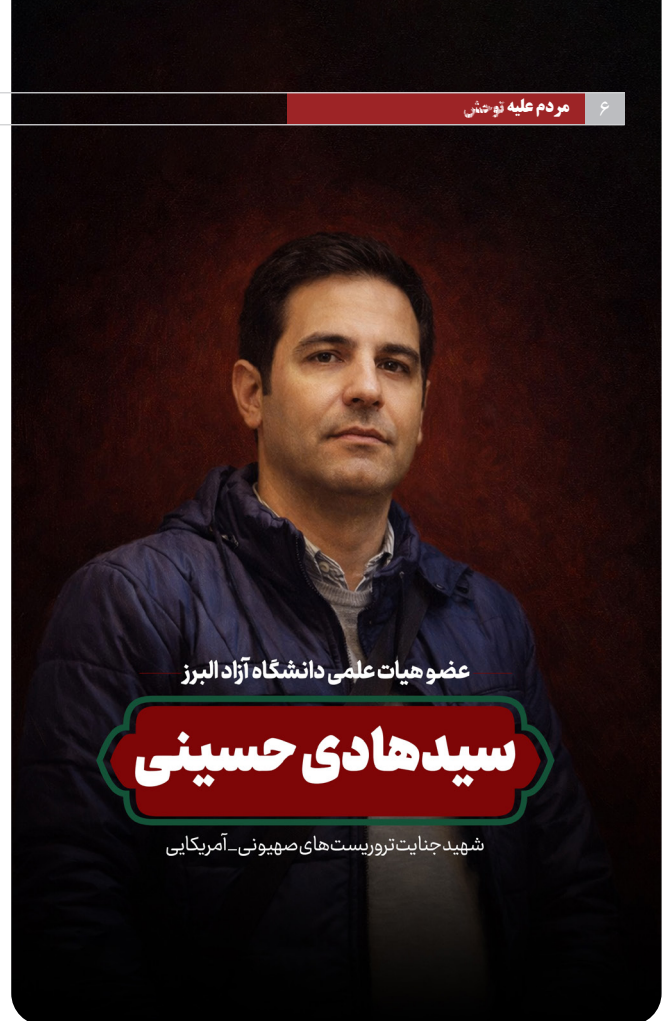
ثانیاً مبتنی بر واقعیت‌ها و داده‌های دقیق باشد، نه کلی‌گویی‌های احساسی.

ثالثاً همراه با راهکارهای عملی و قابل اجرا باشد.

و رابعاً در کنار این نقدها، دستاوردهای شگرف انقلاب اسلامی را نادیده نگیرد.

جنبش دانشجویی ضمن این که مؤذن جامعه بوده و باید در تذکر پیش‌تاز باشد، باید این پیش‌تازی را به عملگرایی در برخی حیطه‌ها نیز الحاق نماید و خود را نه فقط در جایگاه ناقد، که در جایگاه تصمیم‌گیر نیز قرار بدهد و پیشنهادهای برای اصلاح ارائه نماید.

از سوی دیگر، تجربه به کرات نشان داده که صحبت از اثر دانشگاه بر جامعه صرفاً یک لقلقه نبوده و یک واقعیت زنده است. **دانشگاه پل ارتباط بین عوام (از طریق خانواده و اقشار مختلف) و خواص (از طریق اساتید و مسئولین) بوده و با انتقال دغدغه‌های واقعی مردم در قالب‌های کارشناسی‌شده به مسئولین از یک سو و تبیین سیاست‌ها و تصمیمات حکومتی برای مردم از سوی**

عضو هیات علمی دانشگاه آزاد البرز

سیدهادی حسینی

شهید جنایت تروریست‌های صهیونی-آمریکایی

نقش دانشگاه در بزنگاه‌های تاریخی ایران دوراهی تمدن‌سازی یا در خودماندگی؛ انتخاب با جنبش دانشجویی ست

در شرایط کنونی که اقتصاد کشور با چالش‌هایی مواجه است و دغدغه‌های معیشتی بخشی از جامعه را تحت تأثیر قرار داده و در این وضعیت، اقتصاد کنونی کشور بی‌تردید نیازمند نقد و اصلاح است، جنبش دانشجویی به عنوان یکی از ارکان مهم نظام جمهوری اسلامی ایران، مسئولیتی تاریخی بر عهده دارد.

جنبش دانشجویی که همواره در مقاطع حساس تاریخی، از مبارزات ضد استعماری نهضت ملی نفت تا مشارکت تعیین‌کننده در پیروزی انقلاب شکوهمند اسلامی، دفاع

روانی با انواع راهکارهای تبلیغی، اعم از تبیین و تکرار است. با رعایت مجموعه‌ای از این نقش‌ها در یک قالب کاملاً پیش‌تاز و تهاجمی خواهد بود که **جنبش دانشجویی می‌تواند در این عرصه حساس تاریخی تمدنی، نقش‌آفرینی مؤثری داشته و به‌عنوان یک بازوی حاکمیتی تمدن‌ساز ایفای نقش نماید.** وگرنه اگر جنبش دانشجویی دچار در خودماندگی، خجالت و اولویت‌نشناسی شد، زوار از دست داده و تبدیل به عنصر درجه‌چندمی می‌شود که اثر کارهایش در اموری جزئی خلاصه خواهد شد؛ چیزی که بالتبع مطلوب منظومه انقلابی و اسلامی نیست و نخواهد بود.

دیگر، از ایجاد شکاف بین مردم و نظام جلوگیری نماید و منازعات برون‌دانشگاهی و تقویت فضای گفت‌وگوی مستدل و معقول در دانشگاه، رادیکالیزم اجتماعی را به شکلی جدی فرو بنشانند.

در کنار تمامی چالش‌های اجتماعی موجود، **اهم مسئله عمومی جامعه امروز، تبدیل شدن ناآرامی روانی به یک روتین زیستی‌ست** و احتمالاً سمی مهلک‌تر از تبدیل ناآرامی روانی به روتین زیستی یک جامعه برای ایجاد بی‌تصمیمی و بی‌علقگی وجود نداشته باشد. در این جا یک نقش مهم دیگر جنبش دانشجویی، ضمن راهکارشناسی عملی کوتاه و بلندمدت که مطرح شد، مقابله با این جنگ

رسانه و جنگ روایت‌ها

رسانه، روایت و وحدت؛ چگونه تصویر ایران مخدوش شد؟

بررسی نقش رسانه‌های معاند و برخی چالش‌های رسانه‌ای داخلی در تشدید شکاف‌های اجتماعی طی حوادث اخیر

یکدست خشمگین و حاکمیتی فاقد هرگونه پایگاه اجتماعی. در جریان حوادث اخیر نیز این رسانه‌ها، به‌ویژه شبکه‌های ماهواره‌ای فارسی‌زبان، با تکیه بر تصاویر احساسی، گزینش هدفمند اخبار و حذف زمینه‌های تاریخی و اجتماعی، کوشیدند روایتی تک‌بعدی از ایران ارائه دهند. در این روایت، پیچیدگی جامعه ایرانی جایی نداشت؛ تضادها به دوگانه‌های مطلق تقلیل یافت و هر صدای متفاوتی یا نادیده گرفته شد یا بی‌اعتبار نشان داده شد.

با این حال، بررسی منصفانه ماجرا
ایجاب می‌کند که نقش رسانه‌های داخلی

در جهان امروز آنچه از یک واقعه در ذهن‌ها می‌ماند، نه خود آن، که روایتی از آن است که ساخته می‌شود. رسانه‌ها صرفاً گزارشگر رویدادها نیستند؛ آن‌ها تعیین می‌کنند کدام صدا شنیده شود، کدام تصویر برجسته شود و کدام روایت به واقعیت غالب تبدیل شود. حوادث اخیر کشورمان، بیش از هر چیز صحنه تقابل روایت‌ها بود؛ تقابلی که آثار آن هنوز در لایه‌های اجتماعی قابل مشاهده است

رسانه‌های معاند، سال‌هاست ایران را در قالب روایتی ثابت و از پیش‌ساخته بازنمایی می‌کنند: کشوری در آستانه فروپاشی، جامعه‌ای

رسانه‌های
معاند،
سال‌هاست
ایران را در
قالب روایتی
ثابت و از
پیش‌ساخته
بازنمایی
می‌کنند.

بخشی از مخاطبان را حتی در داخل کشور به دست بگیرند. در این میان، شایعه و خبر تأیید نشده، به دلیل نبود امکان راستی آزمایی سریع، به سرعت به باور عمومی بدل می شود.

ناگزیر حاصل اتفاقات، تشدید شکاف اجتماعی بود؛ شکافی که بیش از آن که حاصل اختلاف نظر باشد، نتیجه نبود روایت مشترک بود. جامعه ای متکثر می تواند اختلاف داشته باشد، اما بدون یک چارچوب روایی مشترک، این اختلاف به بی اعتمادی و گسست بدل می شود. رسانه داخلی، اگر نتواند این چارچوب را بسازد یا حفظ کند، عملاً میدان را به روایت های بیرونی واگذار می کند.

حوادث اخیر هم بار دیگر نشان داد که وحدت اجتماعی، محصول حذف صداها و مختلف نیست، بلکه نتیجه به رسمیت شناختن آن ها در یک گفت و گوی ملی است. بازسازی تصویر ایران، چه در داخل و چه در خارج، نیازمند رسانه ای است که به موقع، دقیق و چندلایه روایت کند؛ رسانه ای که نه در دام ساده سازی بیفتد و نه میدان را به سناریونویسان بیرونی بسپارد. تنها در این صورت است که روایت، به جای ابزار شکاف، می تواند به پل فهم و هم بستگی تبدیل شود.

نیز بدون کلی گویی و ساده سازی تحلیل

شود. برخلاف برخی برداشت ها، همه رسانه ها و خبرگزاری های داخلی رویکردی یکسان نداشتند. بخشی از رسانه ها تلاش کردند با احتیاط، دقت خبری و پرهیز از هیجان سازی، واقعیت ها را منتقل کنند و حتی به بیان برخی مطالبات اجتماعی بپردازند. این تلاش ها اگرچه کمتر دیده شد، اما نشان می دهد که رسانه داخلی یک کلیت همگن و یک صدا نیست.

چالش اصلی، بیش از آن که برچسب زنی یا یک طرفه گویی فراگیر باشد، به شرایط خاص روزهای ابتدایی بازمی گشت. قطع یا محدودیت اینترنت، عملاً بخش مهمی از جریان اطلاع رسانی را از کار انداخت. در چنین فضایی، میدان اصلی جنگ روایت ها شبکه های اجتماعی نبود، بلکه تقابل مستقیم صدا و سیما با شبکه های ماهواره ای معاند بود؛ در کنار شایعاتی که به صورت سینه به سینه، پیام رسان های محدود یا تماس های شخصی منتقل می شد.

صدا و سیما، به عنوان رسانه فراگیر، در این مقطع نقش تعیین کننده ای داشت؛ اما همین تمرکز، مسئولیت آن را سنگین تر هم می کرد. روایت رسمی، انعکاس دهنده امنیت و ثبات بود، اما در مواردی نتوانست با همه لایه های اجتماعی ارتباط برقرار کند. بخشی از جامعه احساس کرد روایت ارائه شده، فاصله ای معنادار با تجربه زیسته او دارد. این فاصله، لزوماً ناشی از نادرستی روایت رسمی نبود، بلکه بیش تر به فقدان تنوع روایی و زبان هم دلانه بازمی گشت.

شبکه های فارسی زبان ماهواره ای هم دقیقاً از همین خلأ بهره بردند. آن ها با روایت سازی مداوم، تکرار پیام های احساسی و القای حس نمایندگی صدای مردم، توانستند مرجعیت خبری

منم سرباز ایرانم ز یوج جهان هیچ اگر دوست دارم تو را ای کهن بوم و بر دوست دارم

انقلاب اسلامی و نسل‌های انقلابی

"خدای این سالها همان خدای دهه ۶۰ است"

روایت‌های مشترک نسل‌ها در برابر توطئه‌های تکراری دشمن

آن روزها و در بین هجوم شبهه‌های مجاهدین خلق و نهضت آزادی و فرقان و مارکسیست‌ها، جوانان و نوجوانان پناهی جز مساجد و سخنرانی‌ها و نوارهای رادیویی نداشتند.

یک نسل شاهد ترور شهید رجایی و شهید بهشتی بود و نسلی دیگر ترور حاج قاسم سلیمانی، شهید فخری‌زاده و فرماندهان رده اول نظامی را به چشم دید. یک نسل شاهد انتشار روزنامه مجاهد و شبهه‌افکنی و هراس‌آفرینی بود و نسلی دیگر شاهد جنگ رسانه‌ای ایران اینترنت‌شنال و بی‌بی‌سی و اینستاگرام. یک نسل شاهد جنایات کومله و دموکرات و غائله

قریب ۵۰ سال از حوادث روزهای آغازین انقلاب اسلامی می‌گذرد. **روزهایی که جوانان و نوجوانان ایرانی از مساجد سربند می‌بستند و به سوی جبهه‌ها - این میعادگاه عرفان و سلحشوری - می‌شتافتند** روزهایی که نظام اسلامی درگیر عملیات‌های نظامی و فکری پیچیده‌ترین سازمان تروریستی تاریخ بود **روزهایی که دست توطئه بیگانه از لوله تفنگ کومله و دموکرات و قلم‌های مسموم غرب‌زدگان بیرون می‌زد.** روزهایی که با خیانت‌های بنی‌صدر، رزمندگان خون دل می‌خوردند و خون می‌دادند و خاک ایران توسط رژیم بعث تصرف می‌شد.

که نسل Z یک نسل از دست‌رفته است. نسلی است که مطابق سلیقه نظام سلطه پرورش پیدا کرده، علاقه‌ای به انقلاب اسلامی ندارد و با دین بیگانه است. اما نهایت‌الامر وقایع اخیر نشان داد این‌گونه نیست. چند روز قبل از همین ۱۸ دی که عده‌ای اوباش و مزدور موساد به خیابان آمدند، ۱ و نیم میلیون نفر در مساجد ایران معتکف بودند که اکثر جمعیت‌شان را جوانان و نوجوانان شکل می‌دادند. فقط در نیشابور پیکر ۳ شهید نوجوان مدافع امنیت روی دستان مردم تشییع شد. تا همین چند سال پیش، خلأ انتقال روایت‌ها از تاریخ انقلاب به نسل امروز محدود شده بود و تنها رگه‌هایی از آن در راهیان نور، موزه عبرت و لانه جاسوسی و... مطرح می‌شد. حتی طی سال‌های اخیر در زمینه فیلم‌های سینمایی و تئاتر و نقاشی، توفیق درخشان چندانی نصیب اتفاقات بزرگ زمان گذشته نشد. هرچند درباره کتاب‌ها اوضاع کمی بهتر به نظر می‌رسید. و البته فقط همین نیست.

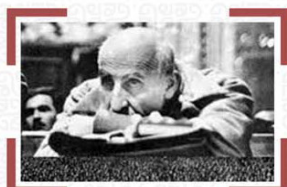
ترکمن صحرا بود و نسلی دیگر جنایات جیش الظلم و پژاک و داعش را مشاهده کرد.

یک نسل شاهد در خون غلتیدن بیش از ۱۷۰۰۰ شهید ترور بود و نسل دیگر شاهد شهادت ۲۴۲۷ ایرانی در جنگ تروریستی شهری عوامل رژیم صهیونیستی و آمریکا بود.

یک نسل شاهد جنگ ۸ ساله دفاع مقدس بود و یک نسل دیگر، جنگ ۱۲ روزه را به چشم دید. یک نسل شاهد شبهه‌های نظارت استصوابی و استطلاعی بود و نسلی دیگر شاهد شبهه‌های مشروعیت نظام.

یک نسل شهید محمدجواد تندگویان را دید و نسل دیگر، شهید حسین امیرعبداللّه‌یان را.

گویی هر آنچه از خباثت‌های گذشته در حق این انقلاب و مردم رقم زده‌اند را نسل جدید هم تجربه کرده است. یک عده تریبون‌دار مدام این جمله را پمپاژ می‌کنند

۱

اجرای کودتای ۲۸ مرداد ماه سال ۱۳۳۲ و ساقط کردن دولت مصدق و مصادره نهضت ملی نفت ایران

۲

بازگرداندن شاه به ایران و حمایت ۳۲۰ میلیون دلاری از او

۳

تحمیل قانون کاپیتولاسیون به مردم ایران در سال ۱۳۴۳ و زیر پا نهادن حقوق قضایی ایرانیان

۴

تلاش بی‌وقفه کارتر در سال ۱۳۵۶ برای حفظ دیکتاتوری پهلوی با «جزیره ثبات» خواندن ایران

۵

سکوت محض پس از جنایت خونین ۱۷ شهریور ۱۳۵۷ و اعلام حمایت از استبداد پهلوی پس از این رخداد

می چرخد

بهبتر است طوری برنامه‌ریزی کنیم که هر بار هزینه‌های جانی و مالی کمتری در مقابل این توطئه‌ها پرداخته شود.

علاج این است که روایت‌های

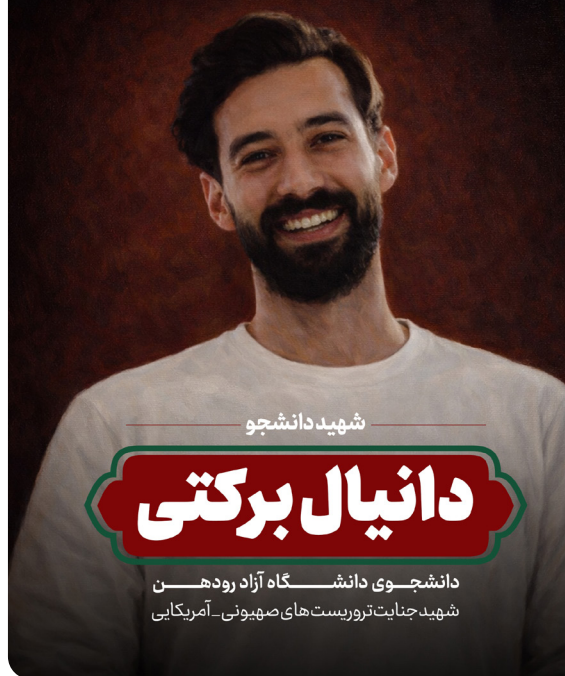
دشمنی را نسل به نسل منتقل

کنیم. یقیناً پابندی جوان و نوجوان امروز به کشور با انتقال هر چه بیشتر این روایت‌ها مستحکم‌تر شده و درخت انقلاب را تنومندتر می‌سازد.

آن خدایی که در تابستان سال ۶۰، با هجوم دشمن خارجی و دست‌اندازی به خاک پاک ایران و با وجود ترورهای مقامات رده اول سیاسی کشور و با وجود گروهک‌های کومله و دموکرات و با وجود تحریم‌های خرید تجهیزات جنگی و با وجود خیانت بنی‌صدر و هزاران چالش دیگر، این کشور را به پیش برد، امروز هم هست.

اعتقاد راسخ ما این است که «وَلْيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ» و «إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ». اگر ما هم با همان ایمان و تلاش و بصیرتی که بر آن بودیم با دشمنان مواجه شویم، **«خدای این روزها همان خدای دهه ۶۰ است».**

انشاءالله همه ما راوی پیروزی‌ها باشیم و روایت ماجراهای گذشته بر ایران عزیز را به نسل‌های آینده منتقل کنیم.

آخرین فیلم سینمایی که درباره شهدای مدافع حرم و مبارزه با داعش تماشا کردید، چه بود؟ جمهوری اسلامی ایران و ملت‌های مسلمان، یک‌دست در مقابل تروریست‌های دست‌نشانده آمریکا ایستادند و حکومت آنها را نابود کردند.

متأسفانه بهره‌نری و رسانه‌ای این اتفاق را همان کشورهایی بردند که از تروریست‌ها حمایت می‌کردند! آخرین فیلم یا سریالی که درباره ساواک دیدید چه بوده؟

احتمالاً یک سریال برای سفیدشویی جنایات آنها در شبکه خانگی!

می‌گویند هر کس تاریخ نداند محکوم به تکرار آن است. آنچه امروز می‌بینیم این است که ماهیت توطئه‌ها علیه جمهوری اسلامی کمابیش حول محورهای ثابتی

۱۲

هدایت و پشتیبانی منافقان و تجزیه طلبان
از دهه ۶۰ تا کنون با ایجاد خط ترور

۱۳

طرح ادعاهای بی اساس علیه ایران از
ابتدای انقلاب تا به امروز

۱۴

تحریک کشورهای همسایه همچون امارات
با هدف طرح ادعای مالکیت جزایر سه گانه
ایران و تهدید مشتریان نفتی ایران

۱۵

اشاعه تروریسم القاعده وداعش برای
فروپاشی ایران از سال ۲۰۰۰ تا کنون

۱۶

حمایت تسلیحاتی و اطلاعاتی از اسرائیل جنایتکار
در حمله به کشور ایران و تجاوز که خاک پاک کشور ایران و
تابود سازی تاسیسات هسته‌ای ایران

سند دشمنی آمریکا علیه ملت ایران

۹

زمینه سازی تجاوز به ایران در سال ۱۳۵۹
و تحمیل جنگ ۸ ساله به ایران با تحریک
صدام حسین

۶

حمله نظامی به طبرستان در اردیبهشت ۵۹

۱۰

ورود مستقیم به جنگ ایران با انهدام
کشتی غیر نظامی «ایران ارج» در آبهای
خلیج فارس در سال ۱۳۶۶

۷

طراحی کودتای برانداز نوژه در ۱۸ تیر ۵۹

۱۱

حمله نظامی به هواپیمای ایرباس در ۱۲ تیر
۱۳۶۷ و به شهادت رساندن ۲۹۰ سرنشین آن

۸

حصار اقتصادی و اعمال تحریم های گسترده
ضد ایرانی از سال ۱۳۵۹ تا به امروز

اعتراض یا اغتشاش؛ مرز باریک وحدت و فروپاشی

قتل عام اعتراضات، ذبح مردم سالاری

در نظام مردم سالاری دینی، اعتراض حق است اما اغتشاش خط قرمز؛ بررسی سه تجربه اخیر ۱۳۹۸، ۱۴۰۱ و دی ۱۴۰۴

قیمتی به‌ویژه در حوزه انرژی، مستقیماً بر زندگی طبقات متوسط و پایین اثر گذاشت. در ۱۴۰۱، این فشارها با شکاف انتظارات اجتماعی پیوند خورد. و در دی ۱۴۰۴، انباشت این نارضایتی‌ها، به نقطه‌ای رسید که جامعه در وضعیت «التهاب مزمن» قرار گرفت.

چنین وضعیتی را می‌توان به بیماری‌ای تشبیه کرد که درمان نشده و وارد فاز مزمن شده است؛ بدنی که سیستم ایمنی‌اش تضعیف شده و مستعد نفوذ عوامل خارجی است. دشمن دقیقاً همین نقطه را هدف می‌گیرد. رهبر انقلاب بارها هشدار داده‌اند که دشمن، نارضایتی واقعی مردم را انکار نمی‌کند، بلکه آن را به ابزار ضربه زدن به کلیت نظام تبدیل می‌کند. این همان جایی است که اعتراض، از مسیر اصلاح خارج و به میدان جنگ ترکیبی کشیده می‌شود.

دی ۱۴۰۴، از این منظر، یک نقطه عطف است.

در این مقطع، رفتارهایی مشاهده شد که هیچ نسبتی با کنش مدنی نداشت: ایجاد رعب، تخریب هدفمند، و خشونت‌هایی که بیش از آنکه به مطالبه شباهت باشد، یادآور الگوهای گروه‌های تروریستی بود. این سطح از خشونت، نه محصول خشم خودجوش مردم، بلکه نشانه ورود بازیگران آموزش‌دیده‌ای است که هدفشان فلج کردن نظم اجتماعی است. به همین دلیل می‌توان ۱۸ دی را روز سیزدهم جنگ ترکیبی ۱۲ روزه علیه ایران دانست؛ روزی که

در نظام مردم سالاری دینی، اعتراض نه یک اختلال، بلکه یک مکانیسم اصلاحی است؛ درست مانند «درد» در بدن انسان. در علم پزشکی، درد نشانه آن است که بدن هنوز زنده است و نسبت به آسیب واکنش نشان می‌دهد. اما همان قدر که نادیده گرفتن درد خطرناک است، سوءاستفاده از آن نیز می‌تواند به فروپاشی کل سیستم منجر شود. جامعه‌ای که درد دارد، باید درمان شود؛ نه آنکه بدنش به تیغ سپرده شود و گرنه یک درد ساده با حضور عوامل بیگانه به یک دمل چرکین بدل می‌شود که می‌تواند عفونتش به کل بدن سرایت کند.

رهبر انقلاب در سال‌های مختلف، با صراحت و

تکرار، بر یک اصل بنیادین تأکید کرده‌اند: اعتراض

حق مردم است، اما اغتشاش خط قرمز نظام و ملت

است. این تفکیک، نه یک مصلحت سیاسی، بلکه ضرورتی برای حفظ وحدت اجتماعی و امنیت ملی است؛ ضرورتی که در سه تجربه مهم اخیر—۱۳۹۸، ۱۴۰۱ و دی ۱۴۰۴—بار دیگر خود را نشان داد.

از منظر اقتصاد سیاسی، اعتراض‌های سال‌های

اخیر را نمی‌توان جدا از فشارهای ساختاری معیشتی

تحلیل کرد. تورم مزمن، کاهش قدرت خرید، نااطمینانی

اقتصادی و احساس بی‌عدالتی توزیعی، بستر واقعی

نارضایتی اجتماعی را شکل داده‌اند. در ۱۳۹۸، شوک‌های

جنگ شناختی، به فاز میدانی نزدیک شد.

قرآن کریم، این قاعده اجتماعی را با بیانی روشن هشدار می‌دهد:

«وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ»

نزاع نکنید که سست می‌شوید و قدرت شما از میان می‌رود.

اغتشاش، دقیقاً تجسم این نزاع فرساینده است؛ نزاعی که پیش از آنکه ساختار سیاسی را هدف بگیرد، انسجام اجتماعی را می‌فرساید.

اما تحلیل انقلابی، هرگز به «برچسب دشمن» بسنده نمی‌کند. همان‌گونه که در پزشکی، درمان

تنها با حذف عامل بیماری‌زا کامل نمی‌شود و تقویت سیستم ایمنی ضروری است، در مردم‌سالاری دینی نیز صرف برخورد امنیتی کفایت نمی‌کند. اگر کانال‌های قانونی اعتراض ناکارآمد باشند، اگر پاسخ‌گویی اقتصادی و اجتماعی به‌موقع صورت نگیرد و اگر تبیین درست جای خود را به سکوت بدهد، بدن جامعه در برابر نفوذ آشوب‌طلبان آسیب‌پذیر می‌شود. این همان نقطه‌ای است که رهبر انقلاب از آن با عنوان غفلت از جهاد تبیین یاد می‌کنند.

پس راه حل صحیح اعتراض چیست؟

نخست، باید اعتراض قانونی به‌عنوان یک حق به رسمیت شناخته شود و برای آن مسیرهای روشن، امن و اثرگذار تعریف گردد. مردمی که بدانند صدایشان شنیده می‌شود، کمتر به فریاد روی می‌آورند.

دوم، تفکیک صریح و مداوم اعتراض از اغتشاش ضروری است؛ تفکیکی که هم در ادبیات رسانه‌ای و هم در رفتار میدانی دیده شود. مرزبندی مبهم، بهترین فرصت برای دشمن است.

سوم، تشکل‌های دانشجویی، نخبگان و اصحاب قلم باید نقش «واکسیناسیون فکری» جامعه را ایفا کنند؛ یعنی پیش از بحران، تحلیل بدهند، آگاهی‌بخشی کنند و اجازه ندهند احساسات، جای عقلانیت را بگیرد. و نهایتاً، برخورد قاطع با آشوبگران، در کنار شنیدن

صدای معترض، دو بال حفظ امنیت و وحدت ملی است؛ یکی بدون دیگری، جامعه را یا به هرج و مرج می‌کشاند یا به انباشت خشم.

در این میان، نقش دانشگاه و دانشجوی نخبه، نقشی کلیدی است. دانشگاه باید محل «تحلیل پیش‌دستانه» باشد، نه واکنش احساسی. تشکل‌های دانشجویی و نشریات نخبگانی می‌توانند نقش سیستم ایمنی فکری جامعه را ایفا کنند؛ یعنی پیش از آنکه التهاب به بحران بدل شود، آن را بفهمند و توضیح دهند. دانشجو‌موذن جامعه است. این روزها که کنش‌های دانشجویی تقلیل یافته، امکان قضاوت‌نشدن نماز امت یک تهدید بر ماهیت اصلی دانشجویی است.

راه صحیح اعتراض، از دل همین فهم بیرون می‌آید:

نهادینه‌سازی مسیرهای اعتراض قانونی و مؤثر؛ مردم باید بدانند مطالبه‌شان کجا شنیده می‌شود و چگونه پاسخ می‌گیرد.

مرزبندی شفاف و بی‌ملاحظه میان اعتراض و اغتشاش در گفتار و عمل؛ ابهام، بزرگ‌ترین خدمت به دشمن است. پاسخ‌گویی اقتصادی شفاف؛ اصلاحات اقتصادی بدون اقناع اجتماعی، خود به عامل نارضایتی بدل می‌شود.

نقش‌آفرینی فعال نخبگان دانشگاهی در تبیین، نه در دو قطبی سازی.

دانشجوی انقلابی، نه منکر درد است و نه مروج خشونت. او می‌داند که وحدت، به معنای بی‌دردی نیست؛ به معنای درمان عاقلانه درد است. قیصر امین‌پور، این مسئولیت را با بیانی معاصر و دقیق یادآور می‌شود:

ما زنده به آنیم که آرام نگیریم

موجیم که آسودگی ما عدم ماست

۱۳۹۸، ۱۴۰۱ و دی ۱۴۰۴، سه هشدارند؛ اگر درست

فهمیده شوند، اعتراض می‌تواند موتور اصلاح شود و اگر نادیده گرفته شوند، اغتشاش تکرار خواهد شد. خط تمایز میان این دو، باریک است؛ اما پاسداری از آن، شرط بقای وحدت اجتماعی و آینده ایران است-وظیفه‌ای که بیش از همه بر دوش نخبگان دانشگاهی سنگینی می‌کند.

گفتمان وحدت؛ محور پایداری انقلاب اسلامی

گفتمان وحدت؛ از تقلیل تا بازتعریف در بزنگاه امروز

رهبری انقلاب با چارچوب‌بندی صریح و دقیق، اتحاد مقدس را بار دیگر در شرایط کنونی تبیین کردند

سبب شد حضرت آقا با وجود موفقیت گفتمان اتحاد در این سال‌ها، بار دیگر «اتحاد مقدس» را با چارچوب‌بندی مشخص، صریح و دقیق مطرح کنند.

در این سال‌ها جمهوری اسلامی با محوریت امامین انقلاب، گفتمان اتحاد را در چارچوبی مشخص و با حدود و اصول تعیین‌شده تعریف کردند و آن را در بطن جامعه نهادینه ساختند؛ گفتمانی که برگرفته از آیات و روایات و اندیشه سیاسی و جهان‌بینی ایشان بود. این اتحاد به‌طور بسیار مناسبی توانست انقلاب اسلامی را در این سال‌ها پر قدرت و پیشرو نگه دارد و با وجود حفظ اصول، پویایی لازم در مواجهه با مسائل را داشته باشد.

گفتمان‌سازی دقیق رهبری چند ویژگی مهم داشته که در ادامه به بخشی از آنها اجمالاً خواهیم پرداخت.

نمادسازی

از مهم‌ترین عوامل در وحدت و انسجام، نماد است.

نمادی که بتواند اصول مرکزی و هویت سلبی را با هم به نمایش بگذارد و قابلیت بازتولید و انتشار و در نتیجه اجتماع‌سازی داشته باشد. این نماد در انقلاب اسلامی در قالب‌های مختلف ایجاد شده که برخی از آنها موقت و موضعی هستند و برخی نیز دائمی. یکی از مهم‌ترین نمادهای ماندگار انقلاب اسلامی در ایجاد وحدت، پرچم است. پرچم تنها نشان‌دهنده هویت جغرافیایی و سیاسی حکومت نیست بلکه هویت انسان‌هایی است که حول اصول و با هدفی مشخص در مقابل جریانی معین ایستاده‌اند.

در فضای سیاسی، دولت‌ها را مولود گفتمان‌های

پذیرفته‌شده در جامعه می‌دانند. این مسئله به‌طور واضح نقش مردم را در انتخاب دولت حاکم و سیاست‌های کلی آن نشان می‌دهد. سیاست‌هایی که برگرفته از اراده جامعه و راه‌حلی است که مردم برای برون‌رفت از وضعیت فعلی و ایجاد تغییر تصور می‌کنند.

رابطه گفتمانی دولت و مردم در سال‌های بعد از

انقلاب با قدرت ادامه داشت؛ اما با رکود فضای سیاسی و بسیاری مولفه دیگر که در جای خود قابل تحلیل است، معکوس شده و دولت‌ها به ایجادکننده گفتمان‌های مردمی تبدیل شدند.

در دو سال اخیر شاهد شکل‌گیری گفتمان جدید

در فضای سیاسی-اجتماعی جمهوری اسلامی بودیم؛

گفتمانی که تقلیل‌یافته گفتمان غالبی بود که رهبری معظم انقلاب با درایت در این سال‌ها مدیریت کرده و آن را زیربنای کنش‌های اجتماعی و سیاسی مردم کرده بودند. وفاق، مولود نامبارک گفتمان وحدت، سنگ‌بنای کج روی سیاست‌گذاری فرهنگی و اجتماعی در ایران شد.

با توجه به مسائل به‌وجودآمده پس از طوفان الاقصی و شهادت شهید ابراهیم رئیسی و تحولات جهانی، لازم بود

گفتمان وحدت مجدداً در جامعه پررنگ و متناسب با

شرایط امروز تبیین یا بازتعریف شود. عدم چارچوب‌بندی صحیح وفاق در این مدت و عوارض آن و همچنین ضرورت مطرح‌شدن گفتمان وحدت با توجه به شرایط جامعه،

محوریت مشخص

یکی از مهم‌ترین عوامل حفظ و ثبات گفتمان اتحاد در این سال‌ها، وجود محوری مشخص برای آن است. اتحاد در نگاه امام خمینی (ره) حول مهم‌ترین اصل اسلام یعنی سیاست و مصداق عینی امروزش یعنی استکبارستیزی شکل گرفت. این مشخص‌بودن محور بود که توانست مقاومت ملت ایران را در هشت سال جنگ تحمیلی و پس از آن حفظ و تقویت کند. روشن‌بودن و قابلیت تصویرپذیری این محور سبب شد تا گفتمان انقلاب اسلامی از شرق تا غرب عالم را در بر بگیرد و جوامع و ملت‌ها را با خود همراه کند و جبهه مقاومت را در منطقه ایجاد و گسترش دهد. عدم محور مشخص سبب می‌شود یک گفتمان همانند بسیاری از جریان‌ات شکل گرفته دیگر در طول این سال‌ها دچار استحاله، تغییر جهت و نابودی شود.

تبیین و دعوت

یکی دیگر از عوامل پایداری گفتمان وحدت در جمهوری اسلامی، تبیین اصول، خطوط و حدود اتحاد است که توسط مراجع فکری انقلاب در این سال‌ها شرح و تبیین شده است. در واقع وحدت به دلیل ذات متکثری که دارد مایل به پراکنده شدن و گریز از محور است و لازم است با تبیین اصول و دعوت به محور و نفی و طرد دیگری، اتحاد را در چارچوب خود نگه داشت و مانع پراکندگی و در نتیجه استحاله و نابودی آن شد. این دعوت و تبیین بر عهده خواص جامعه قرار داده شده تا با اجتهاد و هوشیاری بتوانند جامعه را رهبری و هدایت کنند.

خطرقرمزی‌بودن گفتمان

یکی از مسائل مهم در سیاست‌گذاری‌های اجتماعی و گفتمانی، نگاه‌های خط‌سبزی یا خطرقرمزی به مسائل است؛ به این معنی که هویت مرکزی یک گفتمان در ساختار سلبی نسبت به مسئله‌ای شکل بگیرد یا در ساختار ایجابی. هر کدام از این دو رویکرد کارایی خود را دارد و از نقاط قوت گفتمان وحدت در انقلاب اسلامی، سلبی‌بودن هویت مرکزی آن است. به‌طور کلی هویت‌های دینی سلبی هستند که عامل وحدت می‌شوند. دلایل نقلی و فلسفی زیادی برای این ادعا وجود دارد که توضیح آن در حوصله این متن نمی‌گنجد؛ اما برای اشاره می‌توان به تأکید قرآن بر شکل‌گیری اتحاد حول کلمه «لا إله إلا الله» که هویتی سلبی دارد اشاره کرد (آیه ۶۷ آل عمران).

گفتمان وحدت در انقلاب اسلامی در تقابل و نفی مهم‌ترین دیگری اسلام در زمان فعلی یعنی استکبار شکل گرفته است.

سیاست‌های کلی نظام مقدس جمهوری اسلامی را در این سال‌ها اگر مشاهده کنیم خواهیم دید که مراتبی از وحدت در استکبارستیزی به‌طور مشهود وجود دارد. عدم تبیین درست

وحدت و تفسیر آن توسط جریان‌ات گوناگون، پایه‌های انفعالی را شکل داد که سعی داشت از لایه مسئولین و سیاست‌گذاران به جنبش‌های مردمی و دانشجویی برسد. فهم اشتباه اتحاد و عدم درک درست صحنه سبب می‌شود کنشگری انقلابی مردم ایران به رکود و انفعال تبدیل شود. انفعالی که خود را در تمام عرصه‌های سیاسی، فرهنگی و اجتماعی نشان می‌دهد و سعی دارد جامعه ایران را در مقابل اصول و ارزش‌ها بی‌موضع و بی‌انگیزه کند.

اجتماع میلیونی مردم ایران در ۲۲ دی‌ماه و ارسال پیام وحدت‌خواهانه کنشگرانه نشان می‌دهد هرچند تلاش‌های زیادی برای انحراف و بی‌دغدگی جامعه ایران انجام شده، اما ملت ایران همواره سر اصول خود ایستاده و در مقابل فشارهای رسانه‌ای دشمن ذره‌ای سر خم نخواهند کرد.

شهید دانشجو

محمد قاسمی هماپور

دانشجوی دانشگاه جامع علمی-کاربردی
شهید جنایت‌تروریست‌های صهیونی-آمریکایی

وحدت ملی؛ سپر امنیت و آینده ایران نخستین قربانی فروریختن وحدت

حوادث اخیر؛ پروژه سازمان یافته برای تهی سازی جامعه از عناصر وحدت بخش و تهدید امنیت ملی

اعزام نیرو به خاورمیانه، تصویری روشن از سیاستی قدیمی با لباسی نو است؛ سیاستی که همواره ثبات ایران قدرتمند را برنمی تابد. آنان که دم از حقوق بشر می زنند، چگونه چشم بر آتش افروزی و ناامنی می بندند؟ **پاسخ روشن است: تضعیف ایران، هدفی راهبردی است.**

ادامه شکاف اجتماعی، افزون بر تهدید امنیت فیزیکی کشور، سرمایه اجتماعی را نیز فرسوده می کند. اعتماد عمومی، مشارکت سیاسی و احساس تعلق ملی، سه ضلع مثلثی هستند که بدون آن ها هیچ کشوری آینده ای پایدار نخواهد داشت. جمهوری اسلامی ایران، به عنوان نظامی برآمده از اراده مردم و خون شهیدان، بیش از هر چیز به وحدت کلمه نیازمند است؛ وحدتی که نه از سر اجبار، بلکه از دل آگاهی و بصیرت جمعی می جوشد.

آینده سیاسی ایران، در گرو انتخابی تاریخی است: یا اجازه دهیم شکاف ها عمیق تر شوند و دشمنان، بر ویرانه های اختلافات ما خیمه بزنند؛ یا با بازگشت به عقلانیت، گفت و گو و همدلی، از این پیچ تاریخی عبور کنیم. تجربه نشان داده است هرگاه ملت ایران دست در دست هم نهاده، هیچ قدرتی یارای مقابله با آن را نداشته است. **وحدت، نه یک شعار، بلکه سپری است در برابر توفان ها؛** و ایران، تنها با این سپر، آینده ای امن، مستقل و سرفراز خواهد داشت.

اگر وحدت فرو بریزد، امنیت نخستین قربانی آن خواهد بود؛ و آن گاه که امنیت ترک بردارد، آینده در هاله ای از ابهام فرو می رود. **تاریخ ایران، گواهی صریح است بر این حقیقت** که هرگاه رشته همبستگی اجتماعی سست شده، دشمنان بیرونی با لبخند رضایت، گام در میدان نهاده اند و آتش اختلافات داخلی را به طوفانی ویرانگر بدل کرده اند. امروز نیز در بزنگاهی حساس ایستاده ایم؛ جایی که شکاف اجتماعی، اگر آگاهانه ترمیم نشود، می تواند سرمایه ای را بسوزاند که با خون دل نسل ها اندوخته شده است.

حوادث اخیر کشور، تنها مجموعه ای از آشوب های خیابانی نبود؛ بلکه نشانه ای هشداردهنده از تلاش سازمان یافته برای ضربه زدن به هویت، ایمان و انسجام ملی ایرانیان بود. **هتک حرمت به مقدسات، قرآن کریم، مساجد و حتی پرچم ایران،** نه کنش های خودجوش اعتراضی، بلکه نماد پروژه ای عمیق تر برای تهی سازی جامعه از عناصر وحدت بخش آن است. وقتی مقدسات یک ملت هدف قرار می گیرد، در واقع ستون های معنوی امنیت ملی نشانه گرفته شده اند.

در این میان، نقش آشکار و بی پرده غرب و ایالات متحده آمریکا را نمی توان نادیده گرفت. حمایت گستاخانه از اقدامات تروریستی در داخل ایران، سکوت معنادار در برابر خشونت ها، و هم زمان افزایش اقدامات تحریک آمیز نظامی و

ایران عزیز

کارهای مفید و کارهای مضر برای حفظ اتحاد ملی پس از دوران جنگ تحمیلی دوازده روزه از نظر رهبر انقلاب اسلامی

کارهای مفید

ادامه دادن مسئولان به کارهای خود با قوت تمام و روحیه کامل

شور و هیجان عمومی مردم به خصوص جوانها

تأیید سیاست های کلی نظام در زمینه مورد بحث و حمایت از آن

توجه دستگاه های مسئول در عرصه نظامی و دیپلماسی به رعایت جهت گیری ها

بیان وفاداری به نظام در زبان و در اظهار

تبیین و رفع مغالطه ها به بهترین شکل

کسب اطلاع درست قبل از بیان اعتراض و رعایت لحن مناسب در انتقاد

کارهای مضر

اعتراض به مسئولان بدون اطلاع و تحقیق از کارهای انجام گرفته یا انجام نشده

غلیظ کردن اختلاف نظرهای موجود بین افراد و جناح ها

بر روی مسائل کوچک جنجال کردن

بی صبری کردن با اظهار اینکه «چرا نشد، چرا نکردید، چرا اقدام نشد»

ایزادهای غیر لازم را به میان کشیدن و درباره اش بحث کردن

در این دوران جنگ تحمیلی دوازده روزه رژیم صهیونی علیه ایران [همه افراد با جهت گیری های گوناگون سیاسی و با وزن مذهبی متفاوت در کنار هم ایستادند]

برای دفاع از ایران عزیز

برای دفاع از کشور و نظام

برای دفاع از یک حقیقت

این نشریه حاصل یک صدا نیست؛ برآیند ایستادن ۱۸۷ نشریه دانشجویی است که از دانشگاه‌های مختلف آمده‌اند و بر یک اصل مشترک تأکید کرده‌اند. ما امضا کرده‌ایم چون روایت، وقتی تک‌صدا می‌شود، به حذف می‌رسد و مسئولیت دانشگاه در برابر حقیقت نادیده گرفته می‌شود.

۱. نشریه نجم - دانشگاه فرهنگیان استان تهران	۴۶. نشریه قلم هور - دانشگاه فرهنگیان استان خوزستان
۲. نشریه آوای اجتماع - دانشگاه فرهنگیان استان خراسان شمالی	۴۷. نشریه مداد سفید - دانشگاه فرهنگیان استان گیلان
۳. نشریه معلمان فردا - دانشگاه فرهنگیان استان مرکزی	۴۸. نشریه ارغوان - دانشگاه فرهنگیان استان لرستان
۴. نشریه حزب دیالمه - دانشگاه فرهنگیان استان مرکزی	۴۹. نشریه شفا - اتحادیه دانشجویی دفتر تحکیم وحدت
۵. نشریه همیار - دانشگاه فرهنگیان استان مرکزی	۵۰. نشریه ندا - اتحادیه دانشجویی دفتر تحکیم وحدت
۶. نشریه تربیت - دانشگاه فرهنگیان استان اصفهان	۵۱. نشریه تحکیم - اتحادیه دانشجویی دفتر تحکیم وحدت
۷. نشریه لهوف - دانشگاه فرهنگیان استان کرمان	۵۲. نشریه آفتاب - انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه شهید بهشتی (دفتر تحکیم وحدت)
۸. نشریه قلم - دانشگاه فرهنگیان استان آذربایجان شرقی	۵۳. نشریه دیدنو - انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه شهید بهشتی (دفتر تحکیم وحدت)
۹. نشریه آوای آموزگار - دانشگاه فرهنگیان استان مرکزی	۵۴. نشریه رادیو حقیقت - انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه شهید بهشتی (دفتر تحکیم وحدت)
۱۰. نشریه بینش - دانشگاه فرهنگیان استان یزد	۵۵. نشریه روزنه - انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه الزهرا (س) (دفتر تحکیم وحدت)
۱۱. نشریه Nexus - دانشگاه فرهنگیان استان اردبیل	۵۶. نشریه بی تعارف - انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه الزهرا (س) (دفتر تحکیم وحدت)
۱۲. نشریه حکمت - دانشگاه فرهنگیان استان سمنان	۵۷. نشریه حوا - انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه الزهرا (س) (دفتر تحکیم وحدت)
۱۳. نشریه رشديه - دانشگاه فرهنگیان استان سمنان	۵۸. نشریه آینه جادو - انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه الزهرا (س) (دفتر تحکیم وحدت)
۱۴. نشریه اندیشه پویا - دانشگاه فرهنگیان استان تهران	۵۹. نشریه تپش - انجمن اسلامی دانشجویان دانشکده دکتر شریعی (دفتر تحکیم وحدت)
۱۵. نشریه مسیر موعود - دانشگاه فرهنگیان استاد فارس	۶۰. نشریه صراط - انجمن اسلامی دانشجویان دانشکده دکتر شریعی (دفتر تحکیم وحدت)
۱۶. نشریه معلم فردا - دانشگاه فرهنگیان استان آذربایجان شرقی	۶۱. نشریه صفیر - انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه صنعتی نوشیروانی بابل (دفتر تحکیم وحدت)
۱۷. نشریه رعد - دانشگاه فرهنگیان استان زنجان	۶۲. نشریه حقیقت - انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه علامه طباطبائی (دفتر تحکیم وحدت)
۱۸. نشریه چراغ خرد - دانشگاه فرهنگیان استان فارس	۶۳. نشریه تخته سیاه - انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه صنعتی سیرجان (دفتر تحکیم وحدت)
۱۹. نشریه نبض حیات - دانشگاه فرهنگیان استان تهران	۶۴. نشریه تشخیص - انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه علم و صنعت (دفتر تحکیم وحدت)
۲۰. نشریه سودای قلم - دانشگاه فرهنگیان استان کهگیلویه و بویر احمد	۶۵. نشریه آوای دختران - انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه علم و صنعت (دفتر تحکیم وحدت)
۲۱. نشریه دلنا - دانشگاه فرهنگیان استان کرمان	۶۶. نشریه مبدأ - انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی جهرم (دفتر تحکیم وحدت)
۲۲. نشریه برای معلم - دانشگاه فرهنگیان استان اردبیل	۶۷. نشریه افق - انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی جهرم (دفتر تحکیم وحدت)
۲۳. نشریه رامن - قلم - دانشگاه فرهنگیان استان کردستان	۶۸. نشریه مأوا - انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی جهرم (دفتر تحکیم وحدت)
۲۴. نشریه پرنیان - دانشگاه فرهنگیان استان مازندران	۶۹. نشریه راه - انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی جهرم (دفتر تحکیم وحدت)
۲۵. نشریه افرا - دانشگاه فرهنگیان استان آذربایجان شرقی	۷۰. نشریه آوید - انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی جهرم (دفتر تحکیم وحدت)
۲۶. نشریه رهپویان قله - دانشگاه فرهنگیان استان مرکزی	۷۱. نشریه نغمه - انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی جهرم (دفتر تحکیم وحدت)
۲۷. نشریه پژواک - دانشگاه فرهنگیان استان فارس	۷۲. نشریه دوران - انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی جهرم (دفتر تحکیم وحدت)
۲۸. نشریه ریشه رویش - دانشگاه فرهنگیان استان فارس	۷۳. نشریه جوهر - انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی لرستان (دفتر تحکیم وحدت)
۲۹. نشریه آوید - دانشگاه فرهنگیان استان تهران	۷۴. نشریه دختران صبا - انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه پیام نور مشهد (دفتر تحکیم وحدت)
۳۰. نشریه رامن - دانشگاه فرهنگیان استان خوزستان	۷۵. نشریه دیدار - انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه پیام نور مشهد (دفتر تحکیم وحدت)
۳۱. نشریه هیرید - دانشگاه فرهنگیان استان گیلان	۷۶. نشریه نبض - انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان (دفتر تحکیم وحدت)
۳۲. نشریه ازل - دانشگاه فرهنگیان استان گیلان	۷۷. نشریه احیا - انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان (دفتر تحکیم وحدت)
۳۳. نشریه معدل - دانشگاه فرهنگیان استان یزد	۷۸. نشریه حرف حساب - انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان (دفتر تحکیم وحدت)
۳۴. نشریه اسپین - دانشگاه فرهنگیان استان فارس	۷۹. نشریه آوای ملل - انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان (دفتر تحکیم وحدت)
۳۵. نشریه میقات - دانشگاه فرهنگیان استان اصفهان	۸۰. نشریه سخن - انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان (دفتر تحکیم وحدت)
۳۶. نشریه راسپیر - دانشگاه فرهنگیان استان کردستان	۸۱. نشریه انعکاس - انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان (دفتر تحکیم وحدت)
۳۷. نشریه سما - دانشگاه فرهنگیان استان کهگیلویه و بویر احمد	۸۲. نشریه پادمه - انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه امیرکبیر (دفتر تحکیم وحدت)
۳۸. نشریه ندای انسانیت - دانشگاه فرهنگیان استان آذربایجان غربی	۸۳. نشریه ناد - انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه امیرکبیر (دفتر تحکیم وحدت)
۳۹. نشریه مسیر معلمی - دانشگاه فرهنگیان استان گلستان	۸۴. نشریه سخن - انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه امیرکبیر (دفتر تحکیم وحدت)
۴۰. نشریه مجیب - دانشگاه فرهنگیان استان همدان	۸۵. نشریه خانه ملت - انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه امیرکبیر (دفتر تحکیم وحدت)
۴۱. نشریه روزنه امید - دانشگاه فرهنگیان استان فارس	۸۶. نشریه صدا - انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه امیرکبیر (دفتر تحکیم وحدت)
۴۲. نشریه خط زندگی - دانشگاه فرهنگیان استان همدان	۸۷. نشریه فرات - انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه امیرکبیر (دفتر تحکیم وحدت)
۴۳. نشریه ELTide - دانشگاه فرهنگیان استان سمنان	۸۸. نشریه گفتار - انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه امیرکبیر (دفتر تحکیم وحدت)
۴۴. نشریه کاوش در جغرافیا - دانشگاه فرهنگیان استان اصفهان	۸۹. نشریه قلب سبز - انجمن علمی تکنولوژی جراحی دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه
۴۵. نشریه پوشش سلامت - دانشگاه فرهنگیان استان تهران	۹۰. نشریه هلال - کانون هلال احمر دانشگاه علوم پزشکی کرمان

۹۱. نشریه بی‌نا - دانشگاه علوم پزشکی قزوین
۹۲. نشریه صریر - دانشگاه علوم پزشکی قزوین
۹۳. نشریه محیا- دانشگاه صنعتی اصفهان
۹۴. نشریه بلبشو- دانشگاه صنعتی اصفهان
۹۵. نشریه قیام- دانشگاه صنعتی اصفهان
۹۶. نشریه ضریان - بسیج دانشجویی دانشگاه علوم پزشکی بیرجند
۹۷. نشریه تلنگر - بسیج دانشجویی دانشگاه علوم پزشکی اراک
۹۸. نشریه هور- بسیج دانشجویی دانشگاه آزاد اسلامی واحد گنبد کاووس
۹۹. نشریه فانوس- بسیج دانشجویی دانشگاه گلستان
۱۰۰. نشریه ربیع- بسیج دانشجویی دانشگاه آزاد اسلامی واحد علی آباد کتول
۱۰۱. نشریه فرسا- بسیج دانشجویی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بندرگز
۱۰۲. نشریه راه‌رو- بسیج دانشجویی استان خراسان رضوی
۱۰۳. نشریه صبح صادق- بسیج دانشجویی دانشگاه سجاد
۱۰۴. نشریه صفر- بسیج دانشجویی دانشگاه فرهنگیان خراسان رضوی
۱۰۵. نشریه میراث- بسیج دانشجویی دانشگاه شاندریز
۱۰۶. نشریه قلم- بسیج دانشجویی دانشگاه فرهنگیان مشهد
۱۰۷. نشریه تیزبین- بسیج دانشجویی دانشگاه آزاد اسلامی واحد نیشابور
۱۰۸. نشریه تلنگر- بسیج دانشجویی دانشگاه آزاد اسلامی واحد سبزوار
۱۰۹. نشریه بیداری- بسیج دانشجویی دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد
۱۱۰. نشریه دیدگاه- بسیج دانشجویی دانشگاه علوم پزشکی مشهد
۱۱۱. نشریه آینه- بسیج دانشجویی دانشگاه فردوسی مشهد
۱۱۲. نشریه میدان علوم- بسیج دانشجویی دانشگاه فردوسی مشهد
۱۱۳. نشریه پالسینو- بسیج دانشجویی دانشگاه علوم پزشکی مشهد
۱۱۴. نشریه صوتی شریان- بسیج دانشجویی دانشگاه علوم پزشکی مشهد
۱۱۵. نشریه شب شکن- بسیج دانشجویی دانشگاه حکیم سبزواری
۱۱۶. نشریه گفت‌مان- بسیج دانشجویی دانشگاه فردوسی مشهد
۱۱۷. نشریه نارنج- بسیج دانشجویی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کاشان
۱۱۸. نشریه گرای انقلاب- ناحیه بسیج دانشجویی استان اصفهان
۱۱۹. نشریه رقیب- بسیج دانشجویی دانشگاه اصفهان
۱۲۰. نشریه صفر- بسیج دانشجویی دانشگاه اصفهان
۱۲۱. نشریه عمار- بسیج دانشجویی استان اصفهان
۱۲۲. نشریه حضرت ولی‌عصر- بسیج دانشجویی دانشگاه شهید اشرفی اصفهانی (ره)
۱۲۳. نشریه حزب دیالمه- بسیج دانشجویی
۱۲۴. نشریه معلمان فردا- بسیج دانشجویی دانشگاه فرهنگیان استان مرکزی
۱۲۵. نشریه صبح قریب- بسیج دانشجویی دانشگاه اراک
۱۲۶. نشریه فصل رویش- بسیج دانشجویی دانشگاه علوم پزشکی اراک
۱۲۷. نشریه آژیر- بسیج دانشجویی
۱۲۸. نشریه دغدغه- بسیج دانشجویی دانشگاه محقق اردبیلی
۱۲۹. نشریه بیعت- بسیج دانشجویی دانشگاه علوم پزشکی اردبیل
۱۳۰. نشریه راه تربیت- بسیج دانشجویی دانشگاه فرهنگیان اردبیل
۱۳۱. نشریه اندیشه دانشجو- بسیج دانشجویی دانشگاه آزاد اسلامی اردبیل
۱۳۲. نشریه مشکات- بسیج دانشجویی دانشگاه آزاد شیروان
۱۳۳. نشریه گام پویا- بسیج دانشجویی دانشگاه علوم پزشکی خراسان شمالی
۱۳۴. نشریه روناک- بسیج دانشجویی دانشگاه پیام نور اسفراین
۱۳۵. نشریه افق- بسیج دانشجویی
۱۳۶. نشریه آنالیز- ناحیه بسیج دانشجویی استان لرستان
۱۳۷. نشریه منطقه آزاد- بسیج دانشجویی دانشگاه علوم پزشکی لرستان
۱۳۸. نشریه تمدن- بسیج دانشجویی دانشگاه پردیس آیت الله کمالوند خرم آباد
۱۳۹. نشریه آزادی- بسیج دانشجویی
۱۴۰. نشریه میراث- هیئت امام علی (ع) دانشگاه فرهنگیان بوشهر
۱۴۱. نشریه مجال- بسیج دانشجویی دانشگاه فرهنگیان بنت الهدی صدر فردوس
۱۴۲. نشریه رویش - انجمن اسلامی دانشجویان مستقل دانشگاه میبد
۱۴۳. نشریه انجمن اسلامی دانشجویان مستقل دانشگاه علوم پزشکی تبریز
۱۴۴. نشریه ردپا- انجمن اسلامی دانشجویان مستقل دانشگاه اصفهان
۱۴۵. نشریه انجمن اسلامی دانشجویان مستقل دانشگاه علوم پزشکی دزفول
۱۴۶. نشریه خط مستقل - انجمن اسلامی دانشجویان مستقل دانشگاه فرهنگیان هرمزگان
۱۴۷. نشریه جستار - انجمن اسلامی دانشجویان مستقل دانشگاه لرستان
۱۴۸. نشریه رهپویان قله - انجمن اسلامی دانشجویان مستقل دانشگاه فرهنگیان مرکزی
۱۴۹. نشریه زلال - انجمن اسلامی دانشجویان مستقل دانشگاه بوعلی سینا همدان
۱۵۰. نشریه طلوع - انجمن اسلامی دانشجویان مستقل دانشگاه محقق اردبیلی
۱۵۱. نشریه پاره خشت - انجمن اسلامی دانشجویان مستقل دانشگاه دریانوردی و علوم دریایی چابهار
۱۵۲. نشریه میم دخت کوثر - انجمن اسلامی دانشجویان مستقل دانشگاه بوعلی سینا همدان
۱۵۳. نشریه همشگر دی- اتحادیه جامعه اسلامی دانشجویان
۱۵۴. نشریه نساء- اتحادیه جامعه اسلامی دانشجویان
۱۵۵. نشریه فلق - جامعه اسلامی دانشجویان دانشگاه تهران
۱۵۶. نشریه بنیان- جامعه اسلامی دانشجویان دانشگاه صنعتی اصفهان
۱۵۷. نشریه صبح دانشگاه- جامعه اسلامی دانشجویان دانشگاه صنعتی اصفهان
۱۵۸. نشریه بیان- جامعه اسلامی دانشجویان دانشگاه فرهنگیان خراسان رضوی
۱۵۹. نشریه خط دانشجو- جامعه اسلامی دانشجویان دانشگاه ارومیه
۱۶۰. نشریه پرنیان- جامعه اسلامی دانشجویان دانشگاه شیراز
۱۶۱. نشریه تربیون آزاد- جامعه اسلامی دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان
۱۶۲. نشریه مرصاد- جامعه اسلامی دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف آباد
۱۶۳. نشریه نیم‌نگاه- جامعه اسلامی دانشجویان دانشگاه زابل
۱۶۴. نشریه حلما- جامعه اسلامی دانشجویان دانشگاه ارومیه
۱۶۵. نشریه ریحانه- جامعه اسلامی دانشجویان دانشگاه صنعتی اصفهان
۱۶۶. نشریه آلاء- جامعه اسلامی دانشجویان دانشگاه شهرکرد
۱۶۷. نشریه رسا- جامعه اسلامی دانشجویان دانشگاه شهرکرد
۱۶۸. نشریه حماسه- جامعه اسلامی دانشجویان دانشگاه الزهراء (س)
۱۶۹. نشریه پلاک ۵۳- جامعه اسلامی دانشجویان دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی
۱۷۰. نشریه فراز- جامعه اسلامی دانشجویان دانشگاه شیراز
۱۷۱. نشریه ریحانه- جامعه اسلامی دانشجویان دانشگاه بوعلی سینا همدان
۱۷۲. نشریه روشنا- جامعه اسلامی دانشجویان دانشگاه صنعتی قم
۱۷۳. نشریه گفت‌مان حق- جامعه اسلامی دانشجویان دانشگاه صنعتی قم
۱۷۴. نشریه طلوع- جامعه اسلامی دانشجویان دانشگاه یزد
۱۷۵. نشریه صراط- جامعه اسلامی دانشجویان دانشگاه لرستان
۱۷۶. نشریه نوسفر- جامعه اسلامی دانشجویان دانشگاه ایلام
۱۷۷. نشریه بشری- جامعه اسلامی دانشجویان دانشگاه ولی عصر (عج) رفسنجان
۱۷۸. نشریه مرصاد- جامعه اسلامی دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی واحد قزوین
۱۷۹. نشریه بینش- جامعه اسلامی دانشجویان دانشگاه گیلان
۱۸۰. نشریه طهورا- جامعه اسلامی دانشجویان دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی
۱۸۱. نشریه اولتیماتوم - جامعه اسلامی دانشجویان علوم پزشکی کرمان
۱۸۲. نشریه آرمان ما- جامعه اسلامی دانشجویان دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران
۱۸۳. نشریه بینات- جامعه اسلامی دانشجویان دانشکده‌گان فارابی دانشگاه تهران
۱۸۴. نشریه جهت- جامعه اسلامی دانشجویان دانشکده‌گان فنی دانشگاه تهران
۱۸۵. نشریه تلنگر- جامعه اسلامی دانشجویان دانشکده‌گان مدیریت دانشگاه تهران
۱۸۶. نشریه تواصی- جامعه اسلامی دانشجویان دانشکده‌گان ادبیات و علوم انسانی دانشگاه تهران
۱۸۷. نشریه شهید آوینی- جامعه اسلامی دانشجویان دانشکده‌گان هنرهای زیبا دانشگاه تهران

۱۸۷ امضا علیه تک روایت

مردم علیه روش

ایران امروز، در سایه سار ولایت فقیه، گام در مسیر تمدن سازی نهاده و افق «ایران قوی» را پیش چشم دارد؛ مسیری که روایت آن بر دوش ما، فرزندان این سرزمین، نهاده شده تا صدای حقیقت و پژواک امید و حرکت باشیم؛ و در این میدان، با روشنگری و استواری، مشت محکمی بر تحریف ها و آنانی می زنیم که حقیقت را وارونه جلوه می دهند. ایران فردا در پرتو مجاهدت نسل جوان و دانشجویان دانشگاه تمدن ساز شکل می گیرد؛ تلاشی ریشه دار در رهنمودها و راهبردهایی که رهبر معظم انقلاب پیش روی این ملت ترسیم کرده اند و افق حرکت را روشن ساخته اند. گفتمان ما واحد است؛ هم صدا و هم مسیر، پیشران آرمان هایی هستیم که مقصد آن اعتلای اسلام و برافراشتن پرچم عزت و عدالت در افق آینده است. و ما، به عنوان شبکه ای هم دل از رسانه ها و نشریات سراسر کشور، در این مسیر شریک و همراهیم؛ با وحدت، انسجام و صدایی واحد پیش می رویم تا هم روایت گر این حرکت بزرگ باشیم و هم پاسدار حقیقت، و در برابر هرگونه تحریف و وارونه نمایی، ایستاده و آگاهانه میدان را روشن نگه داریم.

صاحب امتیاز: نشریات دانشجویان ایران

مدیرمسئول و سردبیر: فرزندان ایران